

Kazuistika - David 33 let, duální diagnóza, opakované dlouhodobé hospitalizace

David spolupracuje s organizací SANANIM od 16. února 2018. V červnu téhož roku byl zařazen mezi klienty projektu Case managementu. Davida doporučil do péče lékař z oddělení následné péče psychiatrické nemocnice, kde byl v posledních deseti letech opakovaně a dlouhodobě hospitalizován pro závažnou duální diagnózu – paranoidní schizofrenii v kombinaci se závislostí na stimulantech a marihuaně.

Co se týká rodinného zázemí, měl David oproti jiným klientům štěstí, že se po propuštění z hospitalizací mohl vrátit domů – žije s rodiči, je v kontaktu se sourozenci a dalšími rodinnými příslušníky (bratr, sestra, babička), podnikají pravidelné společné akce (výlety, rybaření, pobyt na horách).

David nedokončil učební obor, pracoval pouze krátkodobě před více než deseti lety. Má přiznaný invalidní důchod 3. stupně a omezenou svéprávnost (opatrovníkem je matka). V dětství se věnoval sportu (gymnastice, fotbalu, florbalu) a kvůli užívání drog veškeré zájmy opustil. Období konzumace pervitinu a marihuany vždy vyvrcholilo psychotickou atakou, v rámci které zažíval paranoidní stavy ohledně odstřelovačů a napadal rodinné příslušníky. Po stabilizaci v psychiatrické léčebně se kolečko opakovalo.

Vstupní kontakt s klientem se uskutečnil ještě v průběhu hospitalizace. Cílem bylo, navázat Davida na službu case managementu, a pomoci mu s udržení abstinence prostřednictvím zaplnění volného času – obnovení zájmů. Pokud se podaří klienta stabilizovat z hlediska duševního i závislostního onemocnění, je v plánu zaměření se na částečné osamostatnění; nalezení chráněného bydlení a zaměstnání.

Propuštěný byl David ve stabilizovaném stavu a se zajištěnou ambulantní psychiatrickou péčí, včetně depotní antipsychotické medikace. I přes kompenzovaný stav u něj ovšem přetrvávaly bludy o výjimečných schopnostech a nenáhled na důvody hospitalizace: „Mířili na mě ze střechy odstřelovači, museli mě před nimi schovat do léčebny.“

V úvodní fázi jsme pracovali na vybudování důvěry a dobrého vztahu, na kterém půjde postavit další fungování. Spolupráci s klientem velmi usnadnily socioterapeutické aktivity realizované v rámci projektu. Vzhledem k povaze onemocnění vydržel komunikovat velmi omezeně v prostředí konzultovny, snadno sklouzával k bludům a propadal se do vlastní paralelní reality. Naopak mimo

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Registrační číslo projektu_CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_134/0008180

Název projektu Case management pro osoby duševně nemocné a sociálně vyloučené

ambulanci, při procházce či sportovní aktivitě se držel déle v kontaktu a bludy se objevovaly až po výrazně delším čase. David sám hodnotil, že doposud netušil, co se dá v Praze všechno dělat bez drog, že lze volný čas trávit i jinak, aniž by to byla nuda. Začal si také obnovovat některé dovednosti z minula, o kterých si myslel, že jsou dávno ztracené, např. jízdu na in-line bruslích. Zúčastnil se i společných aktivit (lezení na horolezecké stěně, prohlídka botanické zahrady).

Koordinace péče o klienta spočívá především v pravidelné komunikaci s jeho matkou, která je zároveň v roli opatrovnice, ambulantní lékařkou. Matce byla nabídnuta podpora Poradny pro rodiče (mobilní rodinný tým), kterou zatím nevyužila.

V dalším léčebném plánu se budeme zaměřovat na získání chráněného zaměstnání, výhledově bydlení. Aktuálně lze považovat za úspěch, že klient, který strávil posledních více než deset let v rezidenční péči, funguje již tři čtvrtě roku pouze s ambulantní podporou a zvládá abstinovat od nelegálních drog.